

Den følgende Sag var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Efterskoler.

Forhandlingen genoptoges.

Jefsen Christensen: Jeg kunde godt straks sige, at jeg kan paa egne og mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Naar jeg alligevel ønsker at knytte nogle Bemærkninger til Lovforslaget, skyldes det andre Grunde. Naar man er vokset op i en Landsdel og har haft sin Skolegang i en Periode, inden for hvilken Børnene og Ungdommen i denne Landsdel ikke havde anden Adgang til Uddannelse i deres danske Modersmaal end den, de kunde opnaa efter Konfirmationsalderen gennem Besøg paa de frie danske Ungdomsskoler i Moderlandet, er det en Glæde, at man har lært at værdsætte disse frie Ungdomsskoler meget højt, og at man kan være taknemmelig for den store Støtte, som disse Skoler var for os i de sønderjyske Landsdele i de Tider. Naar dertil kommer for mit personlige Vedkommende, at jeg har haft den Opgave gennem 32 Aar at staa som Formand for den Forening, der dengang ved privat indsamlede Midler og siden 1920 med betydende Støtte fra Staten har haft som Opgave at hjælpe saa mange unge som muligt fra mindrebemidlede Hjem i Sønderjylland til Ophold paa disse Ungdomsskoler, saa er det en Glæde at være med til at anbefale, at de Skoler, som man gennem mange Aar har tillagt saa stor Værdi, og som man har haft saa godt et Samarbejde med, faar forbedrede økonomiske Kaar at virke under vedtagelsen af de Lovforslag, der behandles her i Landstinget i disse Dage.

Jeg har været noget i Tvivl om, hvorvidt man fra alle Sider i det danske Folk tillagde de frie Ungdomsskoler lige stor Betydning; det var mig derfor en Glæde at erfare ved at sidde og høre paa Forhandlingerne om Lovforslaget vedrørende Høj- og Landbrugsskoler i Forgaars, at dette viste sig at være Tilfældet. Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at bringe en stor Tak til den frie danske Ungdomsskole for, hvad den har været for sønderjysk Ungdom i Fortiden, er i Nutiden og forhaabentlig altid vil være i Fremtiden.

Der blev sagt mange gode og rigtige Ting om den danske Ungdomsskole under Forhandlingerne i Forgaars. Særlig blev der dvælet ved Højskolens frie Arbejdsvilkaar, dens store Selvstændighed i Retning

af at kunne vise sit eget Ansigt og netop derfor blive en Folkets Skole, der spænder over de forskellige aandelige Afskygninger.

Jeg vil gerne for min Del være med til at prise denne Frihed og Selvstændighed i Arbejdsformen, saa at Gerningen kan ske i Overensstemmelse med Forstandernes og Lærernes Trang til ud fra deres bedste Overbevisning at tjene Enkeltmenneskene inden for dansk Ungdom ved at føre dem ind i Folkelivets, Menighedslivets og Menneskeslægtens Fællesskab, saa de selv bliver riges derved, men samtidig faar vakt en dyb og stærk Ansvarfølelse over for dette Fællesskab, saa de vil sætte alle deres Evner og Kræfter ind paa at være med blandt de bedste i Folket og stille Krav til sig selv paa en saadan Maade, at Folkefællesskabets, Folkets, Landets Selvstændighed og dets Aands- og Menighedsliv stadig kan bestaa som den egentlige Rigdomskilde og Drivkraft for alt sundt Menneskeliv og Folkeliv fra Slægt til Slægt. Det er nødvendigt, at tilstrækkeligt mange unge i et Folk faar det ind i deres Sind som noget alvorligt forpligtende, men samtidig fortrøstningsfuldt, at „aldrig kan et Folk for-gaa, der ikke vil det selv“. Det kommer an paa mig og dig og paa det Livsværk, vi øver.

Jeg har tidt som Formand for Sønderjydsk Skoleforening været stillet over for det Spørgsmaal fra danske Hjems Side: Hvilken Ungdomsskole skal vore Børn nu helst besøge: Efterskoler, Højskoler eller Fagskoler? Jeg har altid svaret: Helst alle tre Skoleformer, men har I kun Mulighed for at søge en af de tre nævnte Skoleformer, saa foretrækker jeg Højskolen, netop fordi dens Gerning hovedsagelig er og bør være lagt an paa, som det blev citeret af det ærede Medlem Hr. H. P. Johansen i Forgaars, at sætte de unge i Gang, saa de aldrig gaar i Staa mere, sætte dem ind i Folkefællesskabet, føre dem frem til at kunne finde Udtryk for Tanken i Ord og i Skrift og til at beherske deres Viljesliv, saa der kommer Mandsværk ogsaa ud af det, der er deres praktiske Livsgerning. Men dette, at jeg paa denne Maade og ud fra disse Synspunkter sætter Højskolen højest, betyder ikke, at jeg ikke tillægger de andre Skoleformer en meget stor Betydning. En meget betydende Part af Sønderjydsk Skoleforenings frivilligt indsamlede Midler gaar netop til Støtte for de unge til Ophold paa danske Efterskoler som et Supplement til det Beløb, som Staten til dette Formaal efter 1920 har ydet gennem Foreningen i Forhold til Elevtallet dernedefra.